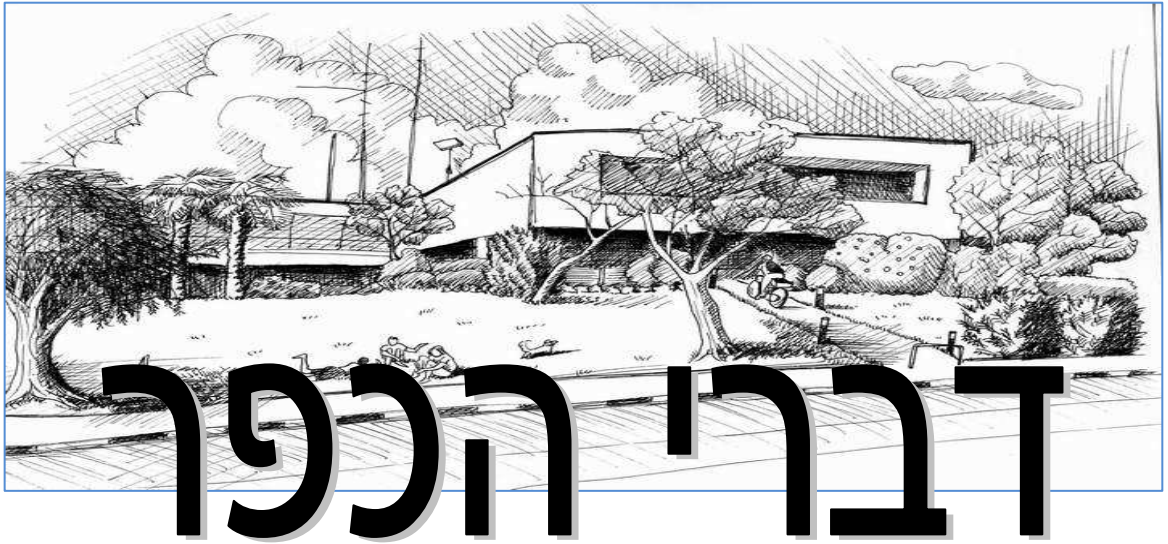

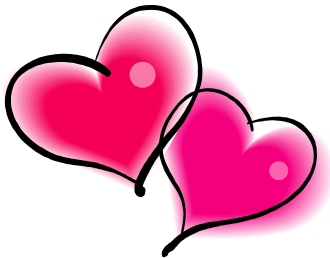

**"אם מישהו אוהב פרח אחד ויחיד, שאין שני לו בכל מיליוני
הכוכבים, הריהו מאושר אף בהסתכלו בכוכבים,**

כי יכול הוא לומר בליבו:

אי שם נמצא הפרח שלי".

אנטואן דה סנט-אכזופרי.

גיליון מס. 2214 * י"ט באב תש"ע * 30 ביולי 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

נחגוג את חג האהבה

ביום שישי ה- 30 ביולי

בשעה 22:00 בפאב

למבוגרים מגיל 18 ומעלה.

הכינו מצב רוח רומנטי, לבשו אהבה, לבשו לבן או סקסי.

בואו לרקוד, לאהוב ולהיות מופתעים.

כיבוד מובטח וכמובן שתייה בתשלום בבר.

צוות חגים

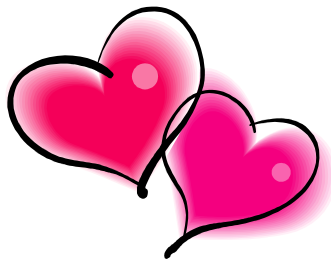
ימי הולדת

1/8	בטי דוארי	5/8	ציונה מזרחי
	נחמן אנגלסברג		הופ ינטיס
	אורה נמלי	6/8	דייב דבולט
	ינאי קולט		יוחאי וולפין
	נחמן נורמן אנגלסברג		מלי עמית
	פיבי וקלואי פרימוסט (נכדות)	7/8	חפציבה סננס (נכדה גליק)
	אלי שובל (נכדה)		
2/8	נעמי איתם (נכדה ארנברג)		

3/8	דליה וגנר
	מיכל דדוש
	לוטן מזרחי
4/8	בועז נאי
	ליאור בן-זאב
	הגר טוביס (נכדה גנסלב)
	אביתר ברוך (נכד מדר)
	תומר סמברג (נכד)

ימי נישואין

1/8	אילה ואילן שור
	רותם וגיל בת
5/8	ליאורה ורוני וינשטיין
	נואית ועופר גלזר
6/8	מירב וגידא איתם
	רוני ואלישע וולפין
	שרית וגילי קולינס

הקשיבו הקשיבו כל חברי קיבוץ כפר- הנשיא

למי שעוד לא שמע או לא ידע-
"המחנן" - קרב ובא!
 ויחד איתו אנו זקוקים לעזרה.

כל מי שיכול לתרום בעזרה ובעשייה וכל מי
 שמעוניין להשתתף או לקחת חלק-
 אנו נקבל זאת בשמחה!

המחנן כמו בכל שנה יהיה גדוש בפעילויות
 ובעשייה עם הילדים אז אם יש שאלות של
 ההורים והסבים אתם מוזמנים ליצור קשר עם
 המדריכים של הנעורים או עם כל נער או נערה
 שתפגשו בדרכים והוא כבר ימסור לכם את
 הפרטים.

בתודה- נעורון+נעורים 2010
 והמדריכים: עומרי- 0524653629
 ומעיין- 0504400618

התאריכים של המחנן- 8/8 – 13/8.

פירורים של אהבה

אירועי ט"ו באב מתרחשים ממש ברגעים אלו שהאייטמים השונים עולים על מסך המחשב, ולכן גם אתם ממש עכשיו יכולים להניח את "דברי הכפר" מהידיים ולהעניק חיבוק חזק (אפשר גם נשיקה) לאדם הקרוב ביותר אליכם. תראו כמה טוב תרגישו... ועכשיו אפשר להמשיך ולקרוא בעלון, את פירורי האהבה שליקטנו במיוחד עבורכם. אפשר (וכדאי) להתחבק בין אייטם לאייטם.

חיבוק גדול וחזק במיוחד לבני ובנות כיתת **כרכום** ומשפחותיהם, שהעניקו לנו סוף שבוע מענג ומהנה. ההצגה, העלייה לתורה, הכיבודים, היו כולם חוויה מיוחדת במינה, שאיפשרה לכולנו לחגוג ולציין את סוף אירועי שנת בר המצווה. תודה לכולם כולם, ורק כדי חלילה לא לשכוח ולקפח מישהו, אנו לא מפרטים את השמות. כדאי מיד להתחיל בחיבוקים כדי להספיק את כולם.

ובכל זאת, אי אפשר בלי יוצא מן הכלל ואנו מתכוונים **לרב אלישע וולפין**, שמקיים בעינינו הלכה למעשה את האימרה שנאמרה על התורה: "דרכיה דרכי נועם, וכול נתיבותיה שלום". בדרכו המיוחדת והעדינה, והיכולת המופלאה שלו לגרום לראות את חצי הכוס המלאה, להיראות מלאה קצת יותר, היא זו שמביאה אותנו מידי שנה להשתתף בטקס העלייה לתורה שהוא מנחה. גם בשנים שאין לנו נציג משפחתי בין החוגגים – ואתם יודעים, אין הרבה שנים כאלו... יישר כוח **אלישע**.

חיבוק חזק חזק למשפחת **עמר** הענפה, שהגיעה והתקבצה על כול בנותיה ונכדיה, לרגל חתונתם של **אודי וקרין**, שישברו כוס ויחליפו טבעות ונשיקות, כשברקע קריאות ה"כולולולולו..." בדיוק כאשר אתם תקראו שורות אלו. מזל טוב אושר בריאות ואהבה ביום חגכם.

ובאותה הזדמנות גם מזל טוב **למארק מיזווינסקי** – וודאי תשאלו mark who? – אז התשובה היא, שזה ה"יידשע בוחר" שתפס לו "שיקסע" מסודרת בחיים, אחת שקוראים לה – **צ'לסי קלינטון** והם עומדים להחליף טבעות בסוף החודש. מעניין אם מתחת לחופה כשישבור את הכוס ימלמל החתן לאחר הרב/כומר/ קאדי שייחתן אותם: **"תדבק לשוני לחיכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי..."** וההורים הנרגשים **ביל והילרי** יענו אחריו **איימן..** ולא, לא נעלבנו שלא קיבלנו הזמנה... ניו יורק בעונה הזאת לא עושה לנו טוב.

חיבוק חם **לגלי פרנקלין** ובתה **מיה**, שהגיעו להזיע יחד איתנו בימי חום יולי אוגוסט.

לוטן מזרחי כבר לא יכול היה להתאפק, ולכן הוא יוצא שוב למזרח, ליתר דיוק לנפאל, כדי לחבק את המשפחה המקומית ש"אימצה" אותו שם באחד הכפרים.

בנות כיתת הירדן: **ליאורה מנדז'גורסקי**, **דליה בוסקילה**, ו**מיכל דדוש** תחבורנה אל **מרב בן אבי**, ותראנה לינקים איך חוגגות הבנות מארץ הקודש את חג האהבה.

ממש בשעת כתיבת שורות אלו, נערך בירושלים טקס הפתיחה המחודשת של מוזיאון ישראל, לאחר שנות שיפוץ והרחבה ארוכות, בהן הושקעו כ – 100,000 מיליון ש"ח. ביס קטן (קטן מידי, אם תשאלו אותי...) הלך לטובת קופתינו המשותפת. חדי העין בינכם יוכלו להבחין שאת גינות המוזיאון המתחדש מוריקים שתילים מתקופת **י.דדוש ה-I** ומשתלת הערערים שלנו.

רפי פרנק ואורי אדלשטיין מלווים ב"עזר כנגדם" **אילנה פרנק** ו**אתי אדלשטיין** שהצטרפו כחוליה הלוגיסטית/מורלית יצאו – וחזרו בשלום – מ"טור דה פרנס" פרטי, שערכו בהרי הפירנאים. בדרך הם טיפסו על פסגות שגם רכב מתקשה לעמוד בהן. **לאנס ארמסטרונג** באמת יכול כבר לפרוש סופית, ולתלות את האופניים. דור הרוכבים הצעיר כבר נושף בעורפו...**רפי** עוד הצליח להתאושש מן המאמץ ולהתייצב בבית הכנסת, לעלות לתורה עם בני המצווה מכיתת **כרכום**, אותם לימד לקרוא בתורה. **חזק וברוך!**

חופשת הקיץ מרכזת מטבעה את עיקר הפעילות בקרב בני הנוער, שחוגגים ומכייפים סביב השעון. ואין ספק שבסוף הקיץ, הם יצטרכו לקחת חופשה מהחופש המפרך והמתיש שעובר עליהם. אני כבר לא מדבר על הבור העמוק, ליתר דיוק המכתש, שנוצר בכיס של ההורים. הנה לפניכם לקט קצר משלל הפעילויות שלהם: ילדי הנעורון/נעורים יצאו בליל ירח מלא בהדרכת **עומרי ומעיין**, בליווי מס' הורים אמיצים, לנחל ראש פינה, למשימות שונות הקשורות לחג האהבה. את הערב הם סיימו בהכנת פיתות על הטאבון. בהמשך השבוע מצפה להם טיול אתגרי הכולל סנפלינג ברמת הגולן. צאו תיהנו וחזרו בשלום.

לחבר'ה היותר צעירים מהתלתון, מתוכננת השבוע פעילות במסגרת אשכול הפעילויות שמארגנת המועצה האזורית. בתוכנית משחק תפקידים - **RDND** - כמו שהיה בחג השבועות האחרון למי שזוכר.

בהמשך הקיץ מצפה להם מחנה צופי ביער ברעם.

אנו שמחים לברך את **איילה אדלשטיין** לרגל **הצטרפותה** לצוות התלתון הצעיר, יחד עם **נועה** שהיא תושבת אצלנו. שיהיה להן ולנו בהצלחה, ובאותה נשימה ברכות ותודות מכול הלב ל**אביבה גולדברג** הבלתי נלאית, שמסיימת לצערנו את תפקידה במערכת כאם בית, לטובת אותו תפקיד, במכינה החדשה שעומדת להגיע אלינו בסוף הקיץ. למרות שחבל לנו, אין ספק שחברי המכינה ייהנו משלל כישוריה ומרצה של **אביבה** שיהיה בהצלחה!

מה שמאוד בולט בכול הפעילות, היא השתלבותם המופלאה של "נספחים" בנים ונכדים של חברי ובני משק שלא גרים כאן בשוטף. מי שמתבונן מבחוץ לא יוכל להבחין מי הוא מי. בין המצטרפים השנה היא גם **אופיר**, בתו הצעירה של **מייקל דאימונד (סקוטי)** שהיה כאן באולפן לפני כמה עשורים, ומשתלבת עם החבר'ה כמו בת משק לכול דבר.

ואי אפשר כמובן בלי לספר שאנחנו לקראת שיא הפעילות – **המחנן** – שממש ובא (8/8/2010).

הפאב מחדש את פעילותו לטובת הצעירים והצעירים ברוחם, שיוכלו ליהנות כמו תמיד מאווירה טובה, משהו ללגום, שלאחריו לא צריך לנהוג הביתה, אלא אפשר גם לדדות לאט לאט אבל בטוח, כמו שאומרים בגרמנית.

לא יודע איך זה ממש קשור, אבל מספרים על **אפרים קישון ז"ל** (הענק, אני חייב להוסיף) שבברכה שהקדיש לחברו הטוב **טומי לפיד ז"ל** ליום הולדתו אמר: "ביני ובין טומי שוררים יחסי אהבה/קנאה. הוא מאוד אוהב אותי – ואני מקנא בו, משום שיש לו את מי לאהוב..." מסקנה: **טובה האהבה מן הקנאה!**

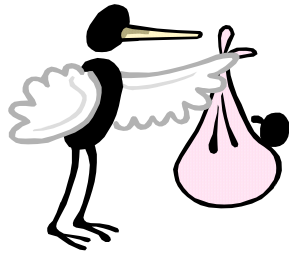
ואם כבר הזכרנו יום הולדת, אז אנו מנצלים את השורות שהועמדו לרשותנו, גם לברכה אישית. לאמא ולסבתא **יעל נמנוב** שתחגוג השבוע – בגילה כבר מותר לגלות – 85 עד מאה ועשרים (לפחות). המון מזל טוב ובריאות טובה, מכול החמולה הענפה שאוהבת אותך מאוד. חוץ מזה על תשכחו שהיא בכל זאת עדיין צעירה מכבוד הנשיא **שמעון פרס** ועדיין מחפשת בן/בת זוג... לרכיבת אופני שטח. נראה מי מרים את הכפפה.

ועכשיו באמת שהגיעה העת לסיים את שק פירורי האהבה שלי קטנו עבורכם הפעם. ולמרות, ואולי, בגלל החום והאהבה, נבקש מכם להשתדל גם השבוע, לעשות (לפחות) מעשה טוב אחד ביום, ותראו שתוכלו לחגוג את חג האהבה כול יום מחדש.

שבת שלום ושבוע טוב ושיעבור לכם הכול ממול.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל

במזל טוב
בן נולד
לאליני וישי אנגלסברג
נכד לרונה ולנורמן
רוב נחת לכל המשפחה

קרין ואודי
מתחתנים
מזל טוב לזוג הצעיר
להורים טוטסי וג'אקי לסבתא בלה ודודה אליס
וכל המשפחה המורחבת, רוב נחת

**"אם מישו אוהב פרח, שבכל מיליוני הכוכבים יש רק אחד כמוהו,
די לו להסתכל בכוכבים והוא כבר מאושר. הוא אומר לעצמו:
הפרח שלי נמצא שם באיזה מקום... אבל אם הכבשה תאכל את
הפרח, הוא ירגיש כאילו, בבת אחת, כל הכוכבים כבו! ומה, זה לא
חשוב?"**

אנטואן דה סנט-אכזופרי.

נזכור

כג	באב תשל"א	13.8.71	מר היימן אנגלסברג
כד	באב תשנ"ה	20.8.95	מר מקס טנן
כה	באב תשס"ז	9.08.07	גב' מרים גולדברג

שנת בר המצווה של כיתת כרכום עברה חלפה לה, וסיימנו אותה בגדול בהצגה בערב שישי האחרון ובעלייה לתורה למחרת. המון המון אנשים טובים ונפלאים היו מעורבים בהצלחת השנה הזו, ואנחנו רוצים להודות להם היום. אז תודה רבה רבה ל:

עמית חייט ושקד פרנק שפתחו איתנו את שנת בר המצווה באומץ רב
דוד אלמן על עיצוב הדגל + כיתת כרכום
דני פרידלנדר על השאלת הדליים מהאבוקדו לטובת ריקוד המימונה.
טומי עמית על המקלות והחניתות

קייל קסדן על לזווי הנערים ביום חלוץ בודד
רום ואופיר מהמכינה שלוו גם הם את הנערים ביום חלוץ בודד בשדה
צילה בן רשף שאישרה לנו להשתמש במועדון למרות זה לא ייעודו.

כל האופים והאופות שתרמו מטעמים לערב החברתי
ליפעת וויסבקר וארי שטיינר על העזרה בארגון הערב החברתי והכיבוד בעליה לתורה

ציונה מזרחי על ההדפסות
רמה זולטי על עיצוב ההזמנה לתאי הדואר
אלה שיר שעבדה עם בנות המצווה על השי להורים ועצבה את התערוכה של הנערים **שוני וולך** שעבד עם בני המצווה על השי להורים

רפי פרנק, ג'וני פרנק ואלישע וולפין על הכנת הנערים לקראת העלייה לתורה
יעקב דדוש שתרם לנו צמחים מקסימים

אלישע וולפין על לזווי הנערים לקראת העלייה לתורה והפקת העלייה לתורה
ארי שטיינר על התמיכה ליד הברקו ועל העזרה בארגון העוגות לערב החברתי

ניתאי קורן ושגיב שטיינר על השמירה בלילות על כל הציד
יער צמח על התמיכה בקטעי הנגינה של גפן
אביטל לזין (חולתה) על התמיכה המוזיקלית בניצן וייסבקר
מיכי קורן על המאמץ העילאי להגיע בזמן ל"טדי הפקות" לצלם את צביקה הדר.

שלמה וייסבקר על צילום הערב.
אורי שובל על הזיקוקין המרשימים
דינה ראובנוב ומיטל גלוק עוזרות הבמה החינניות
ניסן פלמה על המודעה המשגעת
דניאל סער ושני שובל על עריכת המוזיקה, והתמיכה בכל קטעי המחשב

מעין, טל, עינת וקרן על התפאורה המדהימה, אין דברים כאלה...
 אילן מדינה ושני שובל על ההגברה והתאורה
 לאתי פטיש ויוחאי כץ המופלאים על הליווי המוזיקלי של כל הערב
 שרון לוי על עריכת הסרטים

לכל ילדי בר המצווה שעמלו על המצגות האישיות
 דודו פלמה, תמיר שפרונג ומש' בוסקילה על כתיבת הטקסט דרך מבטם של
 ה"חברה"

תמיר שפרונג על התמיכה במפיקי ההצגה בהומור וסבלנות אין סופיים
 נעמה שפירא על הכוריאוגרפיה המקסימה
 מיכל יודאיקין על בימוי הקטעים על הסבלנות האין סופית וההתמדה
 אביטל שובל תסריט בימוי והפקה של ההצגה המופלאה
 נירה קורן האחת והיחידה, הבלתי נלאית, שנדנדה לנו ודחפה אותנו ואת
 הנערים כל השנה עד סיום הפקת כל שנת הבר-מצווה והפקת ההצגה
 ולבסוף חורי כיתת כרכום על כל התמיכה בנערים ובמארגני המשימות, על
 הנכונות להירתם לכל המשימות הנוספות.

תודה רבה לכולכם – הייתם מדהימים

"לפעמים חלומות מתגשמים"

ואכן, הצגת בר המצווה שלכם כיתת כרכום עברה כחלום.

עד לערב שישי האחרון הייתם לי שמות בלבד. והנה בעזרת דודו שכתב אתכם,
 אביטל שהפיקה ויחד עם מיכל ביימו - לימדו אתכם, כיצד נכון להציג את עצמכם
 באופן מקצועי ממש. ונירה שעמלה למלא את כלל הצרכים של כולם על מנת
 שיוכלו להפיק את המיטב.

בני כיתת כרכום: עלייתם על הבמה והבאתם הצגה נפלאה. החל מהפתיחה
 המהממת של מופע התיפוף, ואחריה הזיקוקים שהכריזו עליכם שאתם כאן.

זה התחיל עם שחר ששרה את 'מרינה' בשיר פתיחה, בשעה שהשף תום בישל
 כמו 'חיים', טל בהשראת 'עדי אשכנזי', העלתה מונולוג מצחיק מהבית, שנון
 ומלא כישרון וביטחון עצמי. סיוון נתקבלה ברוב קולות ל'כוכב נולד' – איזה קול

נעים ומרגש, גם אני הצבעתי בעדך. עדי הופיע כמראיין המקצועי בתפקיד "מה אתם הייתם עושים?", ואף עצר לתשאל אנשים ברחוב.

שון שניצח ב"הישרדות" וויתר על שרשרת החסינות, וטען שהוא פשוט רוצה ליהנות מהחיים. תום נכנס לעולם החבובות, עם קולות ההורים שלו ברקע, שעל קוצו של יוד נתנו לנו כמה סממנים מאופיו.. גפן התארכה בתוכנית "כיתת אומן" של אריה ורדי (ששיחק אותו עדי?) ונתנה קטע נגינה מושלם בגיטרה. נגה שבאה לבקר באותה תוכנית הטלוויזיה של אומנים צעירים, שיתפה אותנו בסוד פרטי; שכאשר סבתא איירין לא רואה, היא – נגה, נוסעת בקלנועית שלה.

נגה זולטי, סיון שיינגזיכט, תום קורן, גפן קולינס,

שחר וולפין, שון כרמי, טל שפרונג, עדי בוסקילה

אחד אחד אתם, גדולים! תודה שנתתם לנו להציץ אל פיסה קטנה מעולמכם ההולך ומתעשר עם התבגרותכם. שאיפשרתם לנו קצת להכיר אתכם.. תודה מקרב לב על ערב משובב נפש.

אני הייתי שם, ראיתי איך הקהל ישב מהופנט ונרגש מכם. וכמו שניסחה זו תחיה רכזת החינוך של היום, בברכתה החמה לחוגגים. זה לא מובן מאליו שמידי שנה מתארגן בקיבוץ של היום, צוות וכיתת נערים שמרימים ביחד הצגת בר מצווה, באיכפתיות, מקצועיות ואהבה.

ילדים יקרים, לא נותר אלא לאחל לכם, שדרככם תוביל אתכם נכונה, להגשמת שאיפותיכם וכישוריכם, ושתמשיכו להיות מקור נחת להוריכם והמשפחה.

מזל טוב !!! שושנה שרקי

כמה דברים שידענו על אהבה והספקנו לשכוח

מוקדש באהבה לחג האהבה שחל השבוע (ליקט באהבה דודו פלמה)

נתחיל בדברים שכתב אריך פרום מתוך "אומנות האהבה":
העמוק בצרכיו של האדם הוא איפוא הצורך להתגבר על בדילותו, להתיר עצמו מבית-האסורים של בדידותו.

האחדות המושגת בעבודה בייצור אינה בינאישית; האחדות המושגת בהתמזגות מינית חושנית היא חולפת; האחדות המושגת על-ידי הקונפורמיות אינה אלא דימוי של אחדות. מכאן שאין אלו אלא תשובות חלקיות לבעיית הקיום. התשובה המלאה נעוצה בהשגת האחדות הבינאישית, בהתמזגות עם נפש שניה, **ב א ה ב ה**.

בניגוד לאחדות ההתמזגות, **ה א ה ב ה** הבשלה היא אחדות בתנאי קיום שלמותו של האדם, עצמיותו. האהבה היא כוח פעיל באדם; כוח הפורץ את המחיצות המבדילות בין האדם ובין זולתו, המאחדו עם זולתו; האהבה מסייעת לו להתגבר על הרגשת בידודו ובדילותו, אלא שהיא מניחה לו להיות הוא עצמו, לקיים את שלימותו. באהבה מוצא אתה את הפרדוקס של שתי נפשות שהיו לאחת ובכל זאת נשארו שתיים.

האהבה היא פעילות, לא אפקט סביל; על דרך ההכללה היתרה נוכל לתאר את האופי הפעיל של האהבה באמרנו כי בראש וראשונה האהבה **נ ו ת נ ת**, ולא מקבלת.

הנתינה היא הביטוי העליון. בעצם מעשה הנתינה הריני חש את עצמתי, עשירותי, כוחי. חוויה זו של חיוניות ופוטנציה מוגברת ממלאת אותי שמחה. אני חש את עצמי כשופע, מוציא, חי, ועל כן כמלא שמחה. הנתינה משמחת יותר מן הקבלה, לא משום שחיסור היא, אלא משום שביסוד מעשה הנתינה מונח ביטוי חיותי.

אדם מהו נותן לחברו? הוא נותן מעצמו, מן היקר ביותר אשר לו, הוא נותן מחייו. אין משתמע מכאן בהכרח שהוא מקריב את חייו לטובת זולתו - אלא שהוא נותן לו חלק ממה שחי בקרבו; הוא נותן לו משמחתו, מתשומת-לבו, מהבנתו, מאוצר-ידיעותיו, מבדיחותו, מתוגתו - מכל הביטויים והגילויים של מה שחי בקרבו. בתתו בדרך זו מחייו, הריהו מעשיר את זולתו, מגביר הרגשת-החיות של זולתו תוך שהוא מגביר הרגשת-חיותו שלו. אין הוא נותן כדי לקבל; הנתינה עצמה שמחה גדולה היא. אבל בתתו, על כרחו בורא הוא משהו בזולתו, ואשר הוא בורא מחזיר אורו אליו; במתן של אמת מקבל הוא על כרחו את שמוחזר אליו.

הנתינה משתמעת ממנה הפיכת הזולת לנותן, ושניהם שותפים לשמחה שהם שמחים במה שבראו. במעשה המתן נולד משהו, והשנים הנוגעים בדבר אסירי-תודה הם על החיים הנולדים למען שניהם. בייחוד לגבי האהבה משמעו של דבר הוא: האהבה היא כוח המוליד אהבה.

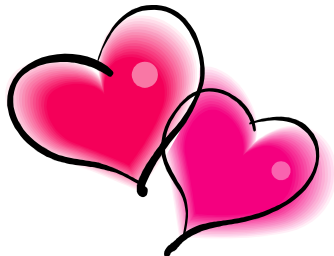
מעבר ליסוד הנתינה מתגלה האופי הפעיל של האהבה בעובדה שלעולם מקופלים בה יסודות בסיסיים מסוימים, שמשותפים הם לכל צורות האהבה, והם: **ה ד א ג ה**, **ה א ח ר י ו ת**, **י ח ס** - **ה כ ב ו ד ו ה י ד י ע ה**. הצורך הבסיסי בהתמזגות עם נפש שניה, כדי לחרוג מכלא הבדילות, קשור קשר הדוק בחפץ אנושי מיוחד, החפץ להכיר "סודו של אדם". - - -

האהבה היא דרך-הידיעה היחידה שבה משיג אני מבוקשי במעשה הזיווג.
במעשה האהבה- אני מוצא את עצמי, מגלה את עצמי, מגלה את שנינו, מגלה את האדם.

את הדרך היחידה לקניית הדעת השלמה נמצא בפועל האהבה:
התנאי העיקרי לאהבה הוא ההתגברות על הנרקיסיזם שלנו. -
הקוטב המנוגד לנרקיסיזם הוא האובייקטיביות; זוהי הסגולה לראות בני-אדם
ודברים כמו שהם, באורח אובייקטיבי, והכושר להפריד בין תמונה אובייקטיבית
קטגורית זו לבין תמונה הנוצרת על-ידי משאלותיך ופחדיך.

מן הרעיון המובע בפסוק "ואהבת לרעך כמוך" משתמע כי יחס הכבוד למכלול
אישיותי וליחודי, האהבה וההבנה כלפי עצמי, אין להפרידם מיחס-הכבוד
והאהבה וההבנה כלפי אחר.
האהבה לעצמי קשורה לבלי הפרד באהבה לכל בריה אחרת. - - - אם אדם
מסוגל לאהבה פרודוקטיבית, הריהו אוהב גם את עצמו; אם בכוחו לאהוב רק
אחרים, אין בכוחו לאהוב כלל.

ונסיים את סצנת האהבה המתרגשת בשני שירים חכמים:

החיים שיש לך / יונה וולך

החיים שיש לך
הם החיים שחיית
הבט אחורה
בהבנה
מצא את נקדת הבראשית
הבריאה
ברא את עצמך
זה העולם הטוב ביותר
היחיד
שתוכל לברא
כל זה מצוי בתוכך
גילה אותו
התחל להתחלה

עמידה בפנה
נוקאאוט בסבוב הראשון
תקן כאחד שהבריא
כאחד שחלה.

הבט על חייך
כעל שעור רע
על מה שהיה
כעל ענש
הרחקה

מאיר ויזלטיר
 קנים לדמות אהבתה
 משרטטים על בשרי
 משרטטים על בשרה
 קנים לדמות אהבתי

איך נפגשנו ?

(נכתב ב-23.10.03 לרגל מסיבת סיום לתפקיד של ישראל כמנהל
 אגף הקליטה במ.א.ג.ע)

אתחיל בסיפור כמעט בלתי ידוע, על בוגרי תנועת נוער ציוני, סוציאליסטית באנגליה, בשם "הבונים". בעצם, ידרשו כ-6-7 שעות לספר את הסיפור המלא של אותם בוגרי התנועה וההכשרות וחלקם בפרק המרתק בהסיטוריה ארצנו, במפעל עליה ב'. ראשוני מייסדי קיבוץ כפר הנשיא עלו ארצה דרך עליה ב'. עבדו במחנות ההכנה, על האוניות ובמחנות ההסגר בקפריסין. ביוני 1946 עזבו את אנגליה, קבוצות-קבוצות ראשוני החלוצים, עם ויזה לצרפת בלבד, עם מכתב מזויף שאנו באים לעבוד עם הפליטים ועם הוראה לא לספר לאף אחד אפילו לא להורים שבעצם אנו עולים ארצה. לאחר שהתאספנו בפריס, נסענו דרומה למקום שם "סנט-ג'רום", מקום שהיה פעם אחוזה שבמרכזה מעין ארמון, שטו, בית גדול ויפה. שם התחלנו להכין את המקום לבואם של פליטים שבאו מכל קצוות אירופה ואמורים היו יחד איתנו להפליג באוניה הבאה.

באותו ערב שאנו הגענו ל"סנט-ג'רום", הופיעו שני בחורים. אמרו לנו שהם חלוצים צרפתיים. זה בכלל נשמע מוזר. צרפת נקשרת אוטומטית לפריס, השאנס-אליזה, פולי-ברז'ה וכסינו דה פריי, מי בכלל שמע על חלוץ צרפתי? בין חברי הקבוצה היה חבר בשם ג'וני מעין מדריך / מקשר. הוא עבר בין כל החברים ואמר לנו ששתי הדמויות האלה נראות לו חשודות ואם יש לנו דברי ערך עמנו, כדאי בלכתנו לישון, לשים רכושינו תחת הכרית. למעשה היו השניים, לא פחות ולא יותר מאשר ג'ק גודלבלום (גולן) וישראל ברייטברט (אבידור). שני ידידים שהכירו זה את זה מגיל 5 וכעת 2 גדעונים אלחוטאים שהפעילו תחנת רדיו מחתרתית. באותו יום, התחנה

נחשפה לצרפתים והם נאלצו לפרק את הכל ולברוח. כך הגיעו ל"סנט-ג'רום". דווקא הגבוה מצא חן בעיניי.

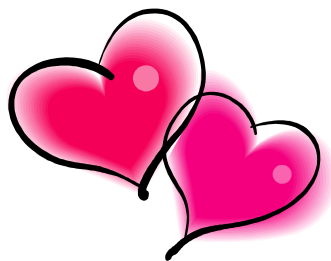
אותו ערב, משהו אירגן מסיבה. חוץ מאיתנו והצרפתים, הגיעו גם כמה חיילי הבריגדה, היה שמח, רקדנו עד השעות הקטנות של הלילה. לבשתי שמלה כחולה שאיכשהו דחפתי לתרמילי לפני הנסיעה. תאמינו או לא, אך הייתי רקדנית ריקודי עם לא רעה. הצרפתי הגבוה, לא רקד, אך נשאר יושב ומסתכל ובסוף הערב מצאנו את עצמנו על המרפסת בכניסה לבית, נשענים על מעקה אבן עבה, שמשני צידיו מדרגות רחבות יורדות לגינה. היה גם ליל ירח, ממש כמו בסרט צרפתי. היתה רק בעיה אחת – הצרפתי ידע רק 2 משפטים באנגלית:

MY TALOR IS RICH (החייט שלי עשיר)
MY TALOR IS POOR. (החייט שלי עני)

והאנגלייה ידעה רק 2 משפטים בצרפתית:
JE SIUS ANGLAIS (אני אנגלייה)
JE NE PARLE PAR FRANCAIF (אינני דוברת צרפתית).

אז הסתדרנו בקצת עברית, קצת אידיש וקצת גרמנית. עד עצם היום הזה, אחרי 59 שנות נישואים, ילדים ונכדים, הם טוענים שזה היה עניין של אי-הבנה לשונית או אולי אהבה ממבט ראשון.

רחל אבידור

"הקשר עם השושנה הוא רק משל לחיי זוגיות בכלל, לקשיים הכרוכים בהם ולצורך לא לוותר, להיצמד לאהבה אפילו אם היא כואבת לעתים. חברים אמיתיים יכולים להתגבר על הכל. וכך במהלך המסע של הנסיך הקטן, הוא הבין זאת יותר ויותר, והדבר גרם לו לגעגועים עזים אל חברתו השושנה הקוצנית."

אנטואן דה סנט-אכזופרי.

לא ירה

יא ירח יא ירח מה עשית?

בלבלת בת ובן....

אמצע דצמבר של חורף 86 לא בישר טובות. הימים היו בהירים ושטופי שמש והלילות לילות קרה. בתנועה הקיבוצית המאוחדת כשדיברו על הפרטה התכוונו בעיקר על דאגה לפרט... במיוחד לכאלה שעוררו דאגה מסויימת אצל קברניטי התנועה, משום שלא השכילו למצוא זיווג נאות בכוחות עצמם... ולכן שלחה התנועה את זרועותיה הארוכות באמצעות נציגיה בקיבוצים השונים, שזכו לתואר "**אחראים על פנויים / פנויות**", כדי לא לומר את השם המפורש "**שדכנים**" כדי לייצר "אפשרויות מפגש והכרות"... כול ההקדמה הארוכה הזאת הגיעה רק כדי להסביר לכן כיצד מצאתי את עצמי יחד עם חברי הטוב **נחום.ל.** מייצגים את רווקי כפר סאלד בדרך ל"טיול רווקים" קיבוצי בהרי אילת.

כיוון ש"תפסנו את האומץ" להצטרף רק קצת אחרי הדקה התשעים... כול כמות המזון שהצלחנו לגרד בדירות הרווקים שלנו הסתכמה בקופסת חומוס "תלמה" (קטנה) וקופסת גרעיני תירס (סטנדרטית). לשנינו... שאר הציוד כלל שק שינה (צבאי) – ולפחות זה – לכול אחד לחוד. **חנה פרנקלין ז"ל**, שהייתה האחראית המקומית, ציידה בכול טוב – כמו שכפר הנשיא ידעה ויודעת להעניק – את **דורית**, בעלת שם המשפחה הקשה להיגוי **נמנוב...** כולל הבטחה שהצליחה להשיג ממקבילתה בכפר סאלד **מרים פיאטקה**, ז"ל בזכות עצמה (ונשבע לכם שלא בגללנו) שהרכב שיגיע לאסוף אותנו (חברי כפר סאלד) מנקודת הסיום בצמח, ייתן ל**דורית** הנ"ל טרמפ לכפר הנשיא. החשיכה שירדה במדבר הביאה איתה את הקור המקפיא שגם המדורה שהודלקה לא הצליחה ממש להפיג, וכש**דורית** הבחינה בנו מנסים לאכול את גרעיני התירס הקרים, באמצעות המכסה ששימש אותנו כסכו"ם מאולתר..., היא הציעה בנימוס וכן לחלוק איתנו משפע מעדניה. לא דחינו את הצעתה הנדיבה של **דורית** בגינוני נימוס אנגליים, כי פשוט לא היו לנו כאלה... וישר התנפלנו, על האוכל... (בשלב הזה לא על **דורית**...) לאחר מכן עלה ירח מלא והאיר את עמודי עמרם באור לבן וחיוור כשאת האוויר הקפוא ממלאים צילי נגינתו הקסומה של **ג'יימס גלאווי** מטייפ זעיר שהוטמן בקרבם על ידי מדריך הטיול. המשך הערב והלילה היו כבר יותר חמימים ונעימים... לטיול הבא של הפנויים והפנויות הגענו כבר כזוג בניגוד לתקנות ולחוקים... וכמו שאומרים במקומותינו: And the rest is history...

אבי רוזנקרנץ

סיפור לחג האהבה, שתרמו לנו שבי וציונה, מתוך יומן קיבוץ בארי.

אהבת אמת

היה זה בוקר עמוס מאוד במרפאה המקומית. איש זקן, בשנות השמונים לחייו, נכנס למרפאה על-מנת להוציא את התפרים מפצע בבוהן ידו שנחבש יום קודם לכן. הוא אמר לפקידת הקבלה כי הוא ממחר מאוד מאחר ויש לו פגישה דחופה. התפעלתי מהחיוניות של האיש הזקן, ואמרתי לו שישב וימתין, מאחר וידעתי כי הרופא המטפל בו עסוק מאוד ותעבור לפחות שעה עד שיתפנה. ראיתי שהאיש מסתכל כל הזמן בשעונו, והחלטתי לטפל בו, מאחר והתפניתי מהטיפול בחולים שהמתינו לי. הורדתי את התחבושת ובחנתי את הפצע וראיתי כי הוא מתרפא יפה. הוצאתי את התפרים וחבשתי לו מחדש את הפצע.

תוך כדי הטיפול בו, שאלתי אותו לאן הוא ממחר, והאם יש לו פגישה חשובה עם איזה רופא.

האיש ענה לי: "לא, אינני הולך לפגוש רופא. אני צריך ללכת לסעוד את אישתי הנמצאת במחלקה סיעודית בבית-החולים, ולאכול איתה ארוחת בוקר". שאלתי את האיש מה מחלת אישתו, והוא ענה כי היא מאושפזת כבר מספר שנים, מאחר והיא חולה במחלת "אלצהיימר".

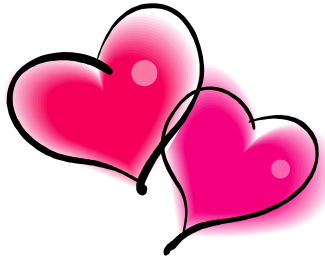
בתום הטיפול שאלתי את האיש, האם אשתו תדאג מאוד אם הוא יאחר קצת, והוא ענה לי: "לא, היא לא תדאג, היא אינה יודעת מה קורה איתה, היא אינה מזהה איש וגם לא אותי, זה כחמש שנים".

התפלאתי מאוד ושאלתי אותו: "ואתה הולך אליה כל בוקר למרות שאינה יודעת מה קורה איתה ואינה יודעת מי אתה?"

האיש חייך, הניח ידו על ידי ואמר: "היא אינה יודעת מי אני, אבל אני יודע מי היא ומה היא היתה". והוא יצא מהמרפאה לדרכו.

בשמעי את דבריו, התאפקתי שלא לפרוץ בבכי וכל גופי רעד. אמרתי לעצמי: "זו היא אהבה שאני רוצה בחיי. אהבת אמת, לא פיסית, לא רומנטית. אהבת אמת היא לקבל את השני בכל, במה שהיה, במה שהוא כיום ובמה שיהיה בעתיד."

מתוך האינטרנט.

עבר והווה

אם תפגוש ברחוב חבר
'מה קורה'? הוא יברר,
אולי תשיב תשובה מאמש
"אין שום חדש תחת לשמש"

מנקודת מבט של ההווה
כמעט דבר לא משתנה
אך אם תצפה אל העבר
תיראה שינוי בכל דבר.

יוחי.

שבת שלום!

דברי החמור

יום אחד חמורנו התאהב
ובפני כול פתח את הלב
חיך בנימוס לכול אישה ואיש
נתן זכות קדימה לכול אחד בכביש
הבליע בכוח את רצונו העז לתקוע נעירה
כדי לא להפריע את מנוחת השכנים בין שתיים לארבע
וכדי להיות אהוב ומקובל
התנהג לאדוניו כמו פודל מתולתל...

לחש לו ידידו הסוס: "זה לא יעזור!
בעיני הבריות חמור נשאר חמור!"
והוסיף עוד הסוס בצורה מלומדת:
"עדיף שתמצא לך איזו אתון נחמדת.
שתקבל אותך כפי שהנך
עובד קשה, ומנסה להיות שמח בחלקך,
שבשבילה אוזניך הארוכות הן כליל השלמות
וחיוך החמורי הוא מעיין התמימות
נעירות הגעגוע שלך באוזניה הן כסימפוזיה שלווה
בקיצור אחת שתעריך אהבה!"

ידע החמור בליבו שחברו הסוס מנסה לעזור, ואכן יש צדק בדבריו
אך מה הוא יכול לעשות? הוא פשוט מאוהב!
ובעצם, לו עצמו ממש לא איכפת

מה חושב עליו הזולת
הוא ימשיך בשלו בדרכו הכנועה והצנועה
ויום אחד אולי תבוא השעה
והבריות יבינו לליבו הרחב
זה יקרה אולי בעוד שנים, אולי ממש עכשיו
אולי פעם בשנה
אולי בט"ו באב...

אבי רזנקרנץ

אל הזריחה במצדה

אפריל 1969, מזה כחצי שנה אני עובדת כאחות שכירה בקיבוץ כפר הנשיא. בתוקף תפקידי נתבקשתי ללוות את טיול הסיום של האולפן ללימוד השפה העברית בקיבוץ. ארבעה ימים נוסעים באנגלית, ברחבי הארץ, ישובים במשאית על ארבעה ספסלים מאחור. כ- 20 חברה צעירים תוססים ונמרצים, פלוס שתי מורות, מדריך, אחות, וכל הציוד האישי והכללי. המורות ואני מתחלפות מידי פעם ויוצאות לשבת בקבינה לצד הנהג, שם כמובן נוח יותר, הראש בכיוון הנסיעה ואפשר לראות לאן נוסעים.

כל הדרך קלחה הזימרה (באנגלית) בשני קולות, בסולו וחבורה, בליווי גיטרות ואפילו טמבור שהביא מישהו חבר'ה... הרבה עור לבן בהיר חשוף לשמש הישראלית המשזפת, והמון צחוקים קולניים מתגלגלים. אני חושבת שמאז טיול שנתי "מים לים" של כיתה ח', לא מצאתי את עצמי בחוויה שכזו, של עליזות, וביחד. בנקודות חשובות לעברה של ארץ ישראל, אנחנו עוצרים, יורדים, מקבלים הסבר היסטורי על המקום, עולים, וממשיכים לנסוע עד לנקודה הבאה. מדריך הטיול הוא פיל(יפ) מהקיבוץ, כמו גם המורות שמחה ורונה, והרכזת שהיא על תקן מבשלת כאן בטיול.

Can I help you ?

האם אני יכול לעזור לך?

זה כבר היום השלישי שאנחנו מטיילים. אנחנו לנים באכסניה שלמורדות המצדה. עם שחר נעלה בשביל הנחש ומפסגת המצדה נראה את הזריחה מעל ים המלח אשר שמה הולך לפניה. מסביב נוף קדומים מדברי מדהים ביופיו. העלייה למצדה בשביל הנחש לא היתה קשה במיוחד.

כאחות הייתי אני אמורה להיות המאסף. לעזור לאלה שמתקשים או ירגישו לא טוב וכדו'. הרי זה המקצוע שלי, לעזור.

רק התחלנו לעלות. אחת הבנות הגיעה אלי, היא בדיוק קיבלה מחזור, והיא חייבת לרדת לקחת פדים, אולי בכלל לא תמשיך כי כואבת לה הבטן...

האמריקאיות האלה. ירדתי איתה וחזרתי לבדי לשביל. הדבקתי את המאסף, קצת טיפסנו, נערה אחרת נקעה את הרגל. חבשתי אותה והורדתי אותה כשהיא מקפצת על רגל אחת ואני לה השניה.

עד שחזרתי למסלול העליה להר, נותרתי לבדי על השביל. האצתי את הליכתי, וכשנעצרתי לרגע לקחת אוויר, להביט בנוף המדהים שמסביב... עשיתי את טעות חיי והבטתי למטה, פתאום נתקעו לי הרגליים באדמה. וככה, 'לא לבלוע ולא להקיא' פשוט לא יכולתי יותר לזוז. לא קדימה לא אחורה גם לא לצדדים שכמעט ולא היו.

עד אז לא הבנתי מהו "פחד גבהים".

נדבקתי לקיר ההר ולא זזתי. עד ששמעתי את המילים: "Can I help you?" נשאלות באדיבות. "yes please" עניתי במהירות, "can you take my beg?" ומסרתי לו את תרמיל העזרה הראשונה שלי. זה לא הקל עלי.

ואז הוא נתן לי יד שעזרה לי להתנתק מהקיר, שכבר הייתי בטוחה שנדבקתי אליו לנצח. ויד ביד עלינו ניל ואני לפסגת המצדה.

בארבע בבוקר שם למעלה חזינו בזריחה יפהפייה, המנצנצת על פני ים המלח וצובעת את כל המדבר שסביב בצבעים של אדום, כתום וורוד. שלא לדבר על התרגשותו המידבקת של ניל מערכו ההיסטורי והמיתית של האתר.

טיול פרטי הוא עשה לי שם למעלה. ניל הסביר לי איך בנה הורדוס ארמונות גדולים, בית מרחץ משוכלל וארמונות קטנים יותר, ששימשו כפי הנראה את בני משפחתו של הורדוס. ו"הנה תסתכלי כמה מדהים... איך כבר אז חשבו על זה" ועל ההוא, ועשו כך ועוד ועוד. אני והסטוריה זה תמיד היה ויהיה אקסיומה - אבל הקשבתי לו בפליאה. בא בחור צעיר - תייר - בפעם הראשונה בחייו למקום שהוא בארץ שלי ומספר לי את סיפור המקום לפרטי פרטים. "איך אתה יודע את כל זה?" התפעלתי. "מהספרים", אמר הוא ללא שום טיפת יהירות "קראתי על המקום וראיתי תמונות והסברים"...

כשהגענו לבאר שבע. לפני הירידה מהמשאית, פיל המדריך הכריז: "חבר'ה הערב הזה הוא שלכם. חופשי. טיילו לכם וצבעו את העיר בכחול".

ביטויים יפים יש להם באנגלית. יכולתי ממש להרגיש למה הוא התכוון. ניל אז הציע שנלך יחד לסרט. "למה לא" עניתי.

הסתדרנו בחדרי האכסניה; בנים לחוד בנות לחוד, אני בחדר עם צוות המדריכים כמובן. מקלחת, סידור מיטה והתארגנות ליציאה.

בשעה 7.00 כמו שקבענו (איחרתי את חמש הדקות, שתמיד אמרנו שצריך לעשות להם, לבנים האלה) חיכיתי לו ליד השער. 7.15 הבחור איננו. 7.30 שום כלום. תפסתי אומץ והלכתי לחדרי הבנים לחפש אותו. כן כן, לא לא. אבל רציתי לדעת. הבחור פשוט ישן.

אז הערתי אותו.

ניל מאוד הודה לי על שהערתי אותו ויצאנו. ראינו את הסרט: "הזוג המוזר" עם ג'ק למון ווולטר מתיו. היה לי קצת קשה להתרכז אבל נהייתי מזה שהוא נהנה. למחרת בבוקר, כולם כבר היו מסתכלים לעברינו ומחייכים. בזמן שהם שולחים לנו הערות ובוחנים את כושר העמידה שלנו בהן, אני מהרהרת בנושא האתיקה, אני אחות מלווה, האם זה נכון לא נכון, לצאת עם תלמיד מהאולפן? ומחליטה שממש לא איכפת לי. עמוק בתוכי יושב לו חיוך ענק, כבר קצת מאוהב?

בערב ישבנו אני והקנדי הזה על חומת אבנים עתיקה, בחוף קיסריה. הים פרוש מול עיינינו לרווחה, הבטנו, שמענו את רחש הגלים ושתקנו. היה לי כל כך נעים השקט הזה. לא היה לי שום צורך להרשים, להראות לו כמה אני חכמה או נחמדה או... פשוט להיות אני. לבי אמר לי, שזאת היא השלווה שתמיד חיפשתי. תחת שמיכה של ערב שנפרשה מעלינו לאחרי שקיעה, הוא נגע בידי, מגע אמיץ ומלטף, שהפך לאחיזת ידיים ברורה וחמימה. אמא'לה, מה יהיה הלאה לא ידעתי, אבל לבי אמר לי שזה זה. מושלם.

במשך השנים הייתי נזכרת שוב ושוב איך הערתי אותו. אם היה טוב, הייתי אומרת – מזל שהערתי אותך אז... אם היה קשה, הייתי יושבת מולו ואומרת לו – אולי זו היתה טעות להעיר אותך אז... ואת עצמי אני שואלת: מה היו חיי לולא הערתי אותו?

שושנה שרקי

'GRETNA GREEN'

סיפור מאת קולין פרימוסט

"גרטנה גרין" הינו כפר שקט וצנוע מאד (פחות מ-3000 תושבים), ובכל זאת השם מוכר בכל פינה בממלכה המאוחדת, כי בשנת 1753 יצא חוק חדש באנגליה, שאין להתיר נישואים לצעירים ולצעירות מתחת לגיל 21, אלא עם הסכמתם של ההורים.

בסקוטלנד האנשים נחמדים יותר ומתלהבים מ"אהבה צעירה", ומאד מאד רומנטיים. אצלם נער בן 14 ונערה בת 12 רשאים היו לעבור טקס כלולות, ללא צורך להסכמה כלשהי מההורים. (היום הגיל הקובע הינו בני 16 אבל עדיין אין צורך לאישור ההורים).

כתוצאה מהמצב המיוחד והמעניין הזה אין פלא שאלפי צעירים מאוהבים, ברחו עם אהובותיהם צפונה לסקוטלנד לבוא בברית הנישואים. הכפר הראשון מעבר לגבול היה גרטנה גרין. אפילו לא הצטרכו לחפש כומר, כי מספיק היה שיהיו שני עדים. כל מבוגר רשאי לערוך את טקס הכלולות הקצר. בפתח הכפר נמצא בית המלאכה של הנפח המקומי, שם נערכו רוב החתונות הראשונות, כאשר התנ"ך היה מונח על הסדן של בעל המלאכה, (ועד היום הזה סמל הסדן מתנוסס בהרבה טכסי כלולות מהירים בכל מיני מקומות בעולם, כולל רינו ולס ווגאס בארה"ב)!

וניכנס לסיפור ההיסטורי והמלומד הזה שטני רוצה לספר לכם: במחנה תנועת הבונים שנת 1954, הקמנו את האוהלים. בין משתתפי המחנה היו – בין היתר – ג'רי קלמן, אני והחברה שלי, שלמען צנעת הפרט, נקרא לה "מרי אינגלנד".

ג'רי ואני ביקרנו בגרטנה גרין ואני קניתי גלויה לשלוח להורי.

"מה תכתוב קולין?" שאל ג'רי.

"ד"ש חם להורים".

"אולי תכתוב משהו מסעיר יותר?"

הרעיון קסם לי מאד וכך כתבתי: "להורינו היקרים, ברצוננו לספר לכם שלא

יכולנו להתאפק עוד והתחתנו, ברכות חמות מגרטנה גרין".

שלחתי גלויה דומה לשתי המשפחות שלנו.

הורי קבלו את הבשורה בצורה יפה, כי כבר מזמן התרגלו לחוש ההומור שלי.

לעומת זאת הגלויה למשפחת אינגלנד, נחתה שם כמו פצצת אטום!

הוריה נכנסו לפאניקה רבתית ועם צעקות התקשרו להורי השקטים והנימוסיים.

"איך העיזו? תראה מה הבן שלכם עשה לבת שלנו!"

הורי ניסו להרגיעם אך ללא הועיל, עד שמרי עצמה חזרה הביתה מלאת חיוכים

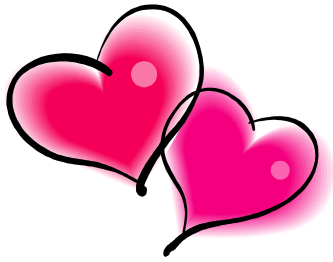
ועדיין רווקה.

סוף טוב הכל טוב! במשך שנים הטרידה אותי השאלה – למה הם נלחצו כל כך

כאשר חשבו שבתם התחתנה אתי? הרי בסקוטלנד הגיל המותר הוא 16 ומרי

היתה כבר בת 17 ואני בן 19, האם להתחבר למשפחת פרימוסט זה כזה

אסון??

פינה קטנה וירוקה

אהלן לכולם,
לכבוד ט"ו באב שחל השבוע, הרי לכם כמה טיפים לחיזור מוצלח עם
100% הצלחה.

1. **לדעת לרקוד!** כן, העגורים מחזרים על ידי ריקוד. העגור הצעיר מגיע לפאב השכונתי, רואה נקבה יפה ומתחיל לרקוד לצלילי הדיסקו (נשמע מוכר?). אם היא אוהבת את הריקוד, היא תצטרף אליו וככה עד לחופה. טבלנים רוקדים טנגו על המיים. באוסטרליה יש ציפור שרוקדת כמו מייקל ג'קסון ז"ל, בהליכת הירח המפורסמת.
2. **לשיר!** ישנן ציפורים כמו העפרוני המצויץ שבשירה שלו הוא מוסיף קולות של ציפורים אחרות לשירו. באוסטרליה ישנה ציפור שמחקה מלבד ציפורים אחרות, גם מסור חשמלי, מצלמות, ואזעקה של מכוניות. יש לווייתנים שיכולים לשיר בין 6 דקות לשעה, כדי שהנקבה תשמע את קולם הערב.
3. **איפור!** שקנאים נעשים ורודים בזמן החיזור וברווזים משנים את צבעם.
4. **בישום!** נקבות הפרפרים משחררות לאוויר חומר שנקרא פרומון. הזכר יכול להריח אותה עד 11 ק"מ.
5. **כוח!** ישנם בעלי חיים שנלחמים אחד על השני עד שאחד מפסיד, וישנם כאלה שמגיעים למקור מיים ומחכים לנקבה חמודה.

אז כמו שאתם רואים – כל אחד וצרכיו, העיקר למצוא בת / בן זוג.

איציק

היא (אני) לא זכרה את שמו

הם היו שני בחורים צעירים, שעלו ארצה מאנגליה, והגיעו לקיבוץ קטן אי שם בקצה הצפוני של הארץ קרוב לגבול, עוד הרבה לפני שידעו שקוראים למקום כזה "סוף העולם שמאלה". החיים בקצה העולם הזה היו חד-גוניים, עבודה-מקלחת-חדר-אוכל-סידור-עבודה-שינה-עבודה ושוב ושוב. לא פלא שהרווקים הצעירים האלה חפשו כל הזדמנות להגיע העירה, אפילו אם זה כרוך בנסיעה של 6 שעות באוטובוס לירושלים ועוד 6 שעות בדרכ חזרה.

היא הייתה סמינריסטית צעירה. רעיון הקיבוץ היה קרוב לליבה עוד מימי הצריף של תנועת הנוער, היא אפילו הייתה מיועדת להצטרף לחבריה בגרעין שהשלים את קיבוץ יטבתה.

הצעירים שנסעו 6 שעות באוטובוסים, התארחו אצל ידיד ירושלמי. הידיד שלהם היה החבר שלה, וכך היא פגשה את שני הצעירים, שעלו ארצה מאנגליה, וגרו בקיבוץ קטן ב"סוף העולם שמאלה".

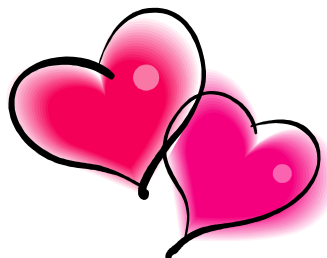
חלפו כמה חדשים. הצעירים חזרו למסלול של עבודה-מקלחת---עבודה. היא המשיכה בלימודיה בסמינר. ואז, במסיבת בר-מצווה של קרוב משפחה שלה, היא פגשה קרוב משפחה (מהצד השני...) צעיר יפה תואר, שאמר שקוראים לו מקס מדר, ושהוא גר בקיבוץ כפר הנשיא. היא קמטה את מצחה, וניסתה להיזכר: "כפר-הנשיא, כפר-הנשיא, הכרתי פעם שני בחורים מכפר-הנשיא, לאחד קראו פאול, ולשני – אני לא זוכרת איך קוראים".

שוב חלפו כמה חדשים, והצעירים, שלאחד קראו פאול, ולשני היה שם מאד לא שגרתי, הגיעו שוב לביקור בירושלים. ושוב הסמינריסטית פגשה אותם.

השיחה עם הבחור השני, שהתגלה כבחור נחמד שנעים ונחמד לדבר אתו, נמשכה שעות. אחרי השיחה, היא כבר זכרה שקוראים לו ברט.

כל זה היה לפני חמישים שנה בדיוק, מאז הספקנו להתחתן, ואחרי כמה שנים שבהן קראתי לו ברט, קבלתי על עצמי לקרוא לו רק בשם העברי שלו, והיום אני קוראת לו אריה, הילדים קוראים לו אבא, והנכדים קוראים לו "סבא אריה".

תמר וולפין

מועצה אזורית הגליל העליון ותאגידיה

יהיו סגורים

לרגל חופשה מרוכזת

20/8/10 – 15/8/10 בין התאריכים:

(ימים א'-ה')

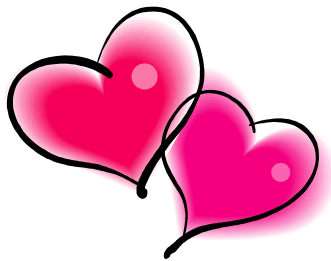
(חזרה ב- יום א' 22/8/10)

במקרים דחופים בלבד

ניתן לפנות לטל' במוקד 6816611-04

בברכה,

יונית קורן – מנכ"ל המועצה

... "גם השושנה שלי, כמובן, עובר אורח סתם יחשוב שהיא שושנה כמוכן. אבל היא לבדה חשובה יותר מכולכן יחד, מפני שהיא השושנה שהשקיתי. מפני שהיא השושנה שכיסיתי בכיפת זכוכית. מפני שהיא השושנה שהגנתי עליה בפרגוד... מפני שהיא השושנה שהקשבתי לקינות ולהתפארויות שלה, ואפילו לשתיקות שלה, לפעמים. מפני שהיא השושנה שלי."

אנטואן דה סנט-אכזופרי

הפינה הויזואלית

חמור נשאר חמור

חזור אחרי...
בקבוק בלי פקק
בקבוק בלי פקק
בקבוק בלי פקק

מוישה! פה ופה
עדיין מלוכלך!!

מטרת נחיתה
למצנח רחיפה

זהירות טילי קסאם!

מטוס נעים
ב- משולש ברמודה

זהירות דוס לפינך

אין כניסה לפינוקיו

הקו הקצר ביותר
בין שני פאבים

אין כניסה
למשאיות אדומות

זהירות
מטוס ג'אמבו
על הכביש

זהירות סכיופון !!

זה מה שאני חושב

טוב, מה לעשות?
הפיל שלי עבר כאן

כביש מהיר באבל

נו! ככה לא תגיע
לשום מקום

סכסוך
ישראל-ערב
רוכבים
לשום מקום

נו, מה אתה אומר עליה?

שמע, אני כבר לא בן 18

דוד אלמן

שבת שלום

Parents Page 30.07.10

Village News: Love is in the air! T'U B'Av is coing our way this week. Anyone notice the full moon that comes along with the holiday? (Speak of Moonstruck!) Friday night there will be festivities in the Pub to celebrate.

Big hugs to the Karkum class on finishing their Bar-Mitzvah year so well. Last Friday nights show was very well organized and executed and all we hear is great things about the kids themselves. Thanks to everyone who had a hand in organizing, baking, counselling etc.!

But a good word for Rav Elisha Wolfin who took the kids through their Aliyah L'Torah in his gentle way and made it so easy to see the full half of the cup.

Hugs and lots of love to the Amar clan who are celebrating Carin's marriage this week to her finacee Udi Ayalon. We'll hear more about that at a later date....

I guess we might as well send good wishes to Mark Mezvinsky (one of the tribe) who is marrying Chelsea Clinton this weekend too. A Yiddeshe bucher who found a shiksa! Wonder if when he breaks the cup under the chuppa he'll say "If I forget thee O Jerusalem..." and his in-laws: Hillary and Bill - respond "AMEN"!?

This week also saw the re-opening of the Israel Museum after extensive renovations that cost an estimated 100Mil NIS! Of course we also got some of that as the plants for the gardens surrounding the museum came from our own Juniper nursery via Dadush & Co.

Rafi Frank and Uri Edelstein were under escort (with wives Elana and Etti) for their own Tour d'France and have returned home now. Guess Lance Armstrong can retire now that these newcomers taking over. Rafi made it back in time to attend the Aliyah L'Torah and hear the kids he prepared for their Bar Mitzvah read their portions. Great going!

There is no doubt that by the end of the summer the kids (and councillors) will need a vacation from vacation! Their days and nights are full of activities as the pockets of the parents get deeper and deeper to fund them. This week they went for a moonlight hike in Nahal Roash Pina with councillors Ohmre and Maayan and a few of their parents - where they had different things to find - all connected to T'U b'Av. In the end they made pita bread on the tabun and this week they will be snapping in the Golan Heights. Just come back safe...

This week the grade school kids have activities organized by the regional council similar to the ones organized for Shavuot. Further on they will have a camp out in Bar-Am forest.

We welcome Ayala Edelstein, who has joined the staff for the younger grade schoolers. She needs to be in place before Aviva leaves to take over as house mother for the Pre-Army group. Good luck to them both.

What's really nice to watch is the seamless way outside kids (grandchildren etc) are incorporated into the everyday activities of their age groups. This year (Scottie) Michael Diamond's daughter Ofir was immediately given the status of her peers.

The Summer Camping experience is due to start in another week (08.08) - see notices.

The (reopened) Pub has been functioning this year by the kind auspices of volunteers amid an atmosphere of good will and, of course, no one has to drive home drunk...(an added plus).

The one and only formerly great Efraim Kishon Z"L once said to his dear friend, Tommy Lapid (also Z"L) on his birthday: 'Between me and Tommy there is a relationship of love and jealousy: I'm jealous and he has who to love!' Moral of the story: Love is better than jealousy!

Special Birthday greetings to Grandma Yael Nemenov who is celebrating her 85th birthday this week. We wish you all the best and health, health, health!!! She's still younger than our respected President, Shimon Peres - and looking for a partner...to ride her bike with. Nu?

So despite the heat, and maybe in the name of love, we implore you to keep doing a good deed everyday and look for the good in every new day.

Shabbat shalom.

The Rosenkrantz family

Commemorations:

13.08.71	Mr. Hyman Engelsberg	באב תשל"א	כ"ג
20.08.95	Mr. Max Tennen	באב תשנ"ה	כ"ד
09.08.07	Mrs. Miriam Goldberg	באב תשס"ז	כ"ה

Anniversaries:

01.08	Ayala & Ilan Shorr Rotem & Gil Batt
05.08	Leora (Edelstein) & Roni Weinstein Noit (Broer) & Ofer Gelzer
06.08	Merav (Ehrenberg) & Gidi Eitam Roni & Elisha Wolfen Sarit & Gili Collins

Birthdays:

01.08	Betty Doari Norman Engelsberg Orah Namali Yanai Collett Phoebe & Chloe Primost (granddaughters) Eli Shuval (grand daughter)	02.08	Naomi Eitam (Ehrenberg grand daughter)
05.08	Ziona Mizrahi Hope Yentis	03.08	Dalia Wagner Michal Dadush Lotan Mizrahi
06.08	Dave Davolt Yohai Wolfen Mali Amit	04.08	Boaz Ney Leor Ben-Zeev Hagar Tubis (Geneslav grand daughter) Evyatar Baruch (Mader grandson) Tomer Samberg (grandson)
		07.08	Hepzibah Senana (Glick grand daughter)

Notices

The Regional Council offices will be closed for vacation
15.08.10 (Sunday) - 20.08.10 (Thursday)
in an emergency please call: **04-6816611**

Mazal Tov to Eleni & Yishai Engelsberg
and all the family
On the birth of a son
Grandson to Rona Engelsberg and Norman Engelsberg

Mazal Tov on the occasion of their wedding to:
Carin (Amar) & Udi Ayalon
Parents: Tootsie & Jackie Amar, Grandma Bella Davis
Aunt Aliza Namali and all the extended family

Love Fest

T'U B'Av - Friday night 30.07 at 22:00 - in the Pub
18 years or older only!!

Come in high spirits, sexy dress (or white)
Be prepared to dance, love and for surprises galore!
Refreshments will be served but the Bar is cash only.
(The Holiday Committee)

Summer Camp-Out

08.08.10 - 13.08.10

There are still a few places left for anyone wishing to join.
Call Ohmre at 052-4653629 or Maayan at 050-4400618